

عنوان مقاله:

بام سبز رویکردی زیست محیطی جهت رسیدن به توسعه پایدار و سیستم اجرای آن در اقلیم های مختلف

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

صدیقه میمندی پاریزی - مربی، دانشکده عمران، دانشگاه صنعتی سیرجان

فاطمه افروشه - دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی سیرجان

خلاصه مقاله:

معماری سبز یا معماری پایدار یکی از گرایش ها و رویکردهای نوین معماری است که در سال های اخیر مورد توجه عده زیادی از طراحان و معماران معاصر جهان قرار گرفته است. این معماری که برخاسته از مفاهیم توسعه پایدار می باشد در پی سازگاری و هماهنگی با محیط زیست یکی از نیازهای اساسی بشر در جهان کنونی است. معماری سبز و سامانه بام سبز نیز در راستای اهداف بنیادین توسعه پایدار تعریف شده و ضمن آنکه ریشه های توسعه پایدار را در بردارد، از مولفه های آن نیز پیروی می کند. بام سبزیکی از رویکردهای نو معماری و شهرسازی برخاسته از مفاهیم توسعه پایدار است که از آن می توان به منظور افزایش سرانه فضایی سبز، ارتقای کیفیت محیط زیست و توسعه پایدار شهری بهره برد. به عبارتی دیگر بام های سبز شهری با بهبود کیفیت هوا، کاهش حجم فاضلاب سطحی، کاهش آثار جزایر حرارتی شهری، برقراری تعادل حرارتی در محیط داخلی و خارجی بنا، خلق زیستگاه طبیعی، تونج زیستی و افزایش طول عمر بهره بردای از عایق بام، گام مثبتی در جهت بهبود کیفیت محیط شهری و در نتیجه پایداری آن می باشد. هدف کلی این پژوهش، بررسی بام سبز، انواع آن و جزییات مورد نیاز در طراحی انواع بام ها، معایب و مزایای هر کدام و در نهایت بررسی انواع سیستم های اجرایی در اقلیم های مختلف می باشد. در این پژوهش برای رسیدن به نتیجه ای مطلوب تر، روش کیفی انتخاب و در طول پژوهش برای ارایه راهکارهای مناسب از تحقیقات کتابخانه ای اعم از کتب، رسالت و مقالات و... استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

بام سبز، توسعه پایدار، اقلیم های مختلف، زیست محیط، معماری سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/357029>

